

ruteplaner, der i forbindelse med længerevarende dyretransporter skal udarbejdes for at sikre, at transporten er dyrevelfærdsmæssigt forsvarlig, jf. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 201 af 16. april 1993 om beskyttelse af dyr under transport, som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 941 af 25. november 2002. Fødevarerregionerne har ved flere lejligheder – senest den 2. oktober 2002 – udsendt meddelelser til fødevarerregionerne om kontrol i forbindelse med transport af dyr, herunder især håndtering af ruteplaner.

Retsudvalget har i sin beretning tilkendegivet, at der skal indføres brugerbetaling for de nye opgaver, der indføres på kontrolområdet, og at der skal fremsættes forslag til lov om ændring af dyreværnsloven, så hjemmelsbestemmelsen udvides til at omfatte brugerbetaling for dyreværnsmæssige kontrolopgaver.

Adgangen i dyreværnslovens § 31 a til at kræve brugerbetaling foreslås derfor udvidet, således at justitsministeren kan fastsætte de regler, der er nødvendige for at indføre brugerbetaling i forbindelse med en skærpet kontrol med dyrs velfærd.

Det er hensigten, at denne bemyndigelse bl.a. skal udnyttes til at kræve brugerbetaling for de nye og udvidede kontrolaktiviteter af dyrevelfærdsmæssig karakter, der er lagt op til ved den foreslåede bestemmelse i § 24 a, stk. 1, herunder for dyrevelfærdsmæssig kontrol af dyr på markeder m.v., jf. herved de oven for under pkt. 6 anførte bemærkninger.

Det er ligeledes hensigten at udnytte bemyndigelsen til at kræve brugerbetaling for dyrlægekontrol ved pålæsning af dyr fra samlesteder og for de veterinære myndigheders efterfølgende kontrol af ruteplaner i forbindelse med dyretransporter.

8. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser samt forholdet til EU-retten

De foreslåede regler indebærer bl.a., at der kan fastsættes bestemmelser om øget dyrevelfærdsmæssig kontrol, herunder ved pålæsning af dyr fra samlesteder og af dyr på markeder m.v. Denne kontrol forud-

sættes bl.a. varetaget af ansatte dyrlæger i fødevarerregionerne og i Fødevarerregionerne og vil således have visse økonomiske konsekvenser for det offentlige. Da der imidlertid vil blive opkrævet brugerbetaling til dækning af udgifterne hertil, skønnes lovforslaget samlet set ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Når der bliver fastsat administrative forskrifter om denne brugerbetaling, vil disse have visse løbende økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dyrlægekontrollen ved pålæsning af dyr på samlestederne skønnes således at ville omfatte i alt 10-12 årsværk svarende til ca. 8 - 9,6 mio. kr., mens omkostningerne ved den efterfølgende kontrol af ruteplaner m.v. skønnes at ville koste 0,3 - 0,5 mio. kr. Endelig skønnes dyrlægekontrollen af dyrenes velfærd ved markeder at ville omfatte ca. 2,7 årsværk svarende til ca. 2,2 mio. kr.

Omkostningerne ved de påtænkte kontrolopgaver kan således samlet anslås til i størrelsesordenen mellem 10,5 og 12,3 mio. kr. årligt, idet dette skøn dog er behæftet med en vis usikkerhed.

En udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen om udlevering af skriftlig information i forbindelse med erhvervsmæssigt salg af kæle- og hobbydyr vil have visse konsekvenser for dyrehandlere, men størrelsen heraf kan ikke på nuværende tidspunkt opgøres. Som nævnt ovenfor under pkt. 5, vil Justitsministeriet drøfte spørgsmål om udarbejdelsen af pasningsvejledningerne, herunder kravene til disses nærmere indhold, med de relevante aktører, bl.a. dyrehandlerens brancheorganisation.

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Særligt for så vidt angår forslaget om ny affattelse af dyreværnslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., om tilladelse til anvendelse af æglægningsbure henvises til bemærkningerne ovenfor under pkt. 3.